

Hvad dernæst angaar Lovens Grænse nedadtil for den Tilstand af Spirituspaavirkning, i hvilken det er forbudt at føre Motorkøretøj, bemærkes, at Loven her efter Udvalgets Formening netop lægger Vægten paa det eneste, der har Betydning for Færdselssikkerheden: vedkommende Førers Evne til at føre Motorkøretøjet uden Fare for sine Omgivelser. Det maa ganske vist erkendes, at der ikke herved er fastsat nogen skarp Grænse, og det kan for Domstolene ofte være forbundet med Vanskelighed at afgøre, om en Fører har haft det fornødne Herredømme over sine Handlinger eller ej. Men Erfaringen har dog vist, at Domstolene meget godt har kunnet arbejde med denne Bestemmelse, idet de har haft det nødvendige Grundlag for Afgørelsen i Lægeerklæringen — om en saadan foreligger — i Oplysninger om det Kvantum Spiritus, Føreren har nydt, og i Vidneudsagn om hans Tilstand og hans Kørsel. Lovens Affattelse paa dette Punkt bør derfor efter Udvalgets Formening bibeholdes.

Udvalget stiller herefter Forslag om,
at i § 24, Stk. 1 og 2, Ordene „beruset eller“ udgaar, og
at § 42, Stk. 1, affattes saaledes:

„Har en Fører af et Motorkøretøj under Kørselen været saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har haft det fornødne Herredømme over sine Handlinger, skal Retten til at være eller, saafremt han ikke var berettiget til at føre Motorkøretøj, Retten til at blive Fører frakendes ham enten for et bestemt Tidsrum, dog ikke under 6 Maaneder, eller for bestandig; under særlig formildende Omstændigheder kan Frakendelse dog undlades. Saadan Frakendelse af Retten til at være eller blive Fører kan ogsaa ske, naar Føreren har gjort sig skyldig i særlig uforsvarlig Kørsel, eller naar .....

Ved Afgørelsen af, om en Fører har været saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har haft det fornødne Herredømme over sine Handlinger, er som nævnt den af Lægen foretagne Undersøgelse af Føreren et vigtigt Bevismiddel. Denne Lægeundersøgelse har i Løbet af de sidste 10 Aar udviklet sig i Praksis og er efterhaanden tillempet efter de indhøstede Erfaringer. Da Lægerne selvsagt altid udtaler sig med Forsigtighed om den undersøgte Tilstand, saaledes at enhver Tvivl kommer ham til Gode, tillægger Domstolene „Spiritusprøvens“ Udfald stor Betydning.

Noget subjektivt bliver der imidlertid altid i Lægeskønnet ligesom i andre Skøn, der benyttes i Retssager. Man har derfor i den senere Tid foretaget Forsøg med at bestemme Spirituspaavirkningens Grad ved Hjælp af Blodprøver. Saadanne Forsøg er blandt andet paa Foranledning af Landsforeningen „Den personlige Friheds Værn“ foretaget paa Psykoteknisk Institut i København. Man har her anstillet Forsøg med, i hvilket Omfang et bestemt Kvantum Spiritus indtaget paa tom Mave nedsætter sjælelige Funktioner, som spiller en Rolle ved Føringen af et Motorkøretøj, og man har samtidig taget Blodprøver og undersøgt Alkoholkoncentrationen i Blodet. Forsøgene foretoges med ialt 140 Personer, hvoraf Halvdelen bestod af Chauffører (Gennemsnitsalder: 34 Aar) og Halvdelen af Studenter (Gennemsnitsalder: 24 Aar), jfr. den herom af „Den personlige Friheds Værn“ afgivne Beretning.

Blodprøven tages ved et let Indsnit i Øreflippen og er altsaa forbundet med kun minimal Gêne for den paagældende. Til Optagelse af Blodet kræves særligt præparerede Kapillær-Glas. Medens Udtagelsen af Blodprøven kan foretages af enhver Læge, naar blot han er i Besiddelse af saadanne Glas, vil selve Undersøgelsen af Blodets Alkoholindhold ikke kunne foretages af Lægerne i Almindelighed, men Prøverne maa indsendes til Undersøgelse paa et Central-Institut, der vil kunne afgive Svar i Løbet af et Par Dage.